

opusdei.org

La crisi laboral i els fills de Déu

Amb motiu de la festa de sant Josepmaria, L'Osservatore Romano ha publicat un article de Mons. Xavier Echevarría, prelat de l'Opus Dei, sobre el treball com a camí de santedat.

14/07/2012

DESCOBRIR DÉU EN EL TREBALL

Meditació en la festa de sant Josepmaria, 26-VI-2012

En ocasió d'altres aniversaris, ja hem comentat les lectures de la Missa en honor d'aquest sant prevere. Avui desitjo fixar-me en el missatge que ens ha transmès el fundador de l'Opus Dei: la santificació de la vida quotidiana, tal com la va predicar Jesucrist i se'ns presenta en els textos del Gènesi, de la carta de sant Pau als cristians de Roma i en el passatge de l'Evangelí de la Missa d'avui.

Considerem la part final del text del Gènesi: *el Senyor Déu va prendre l'home i el va col·locar al jardí de l'Edèn perquè el conreés i el guardés* (Gn 2, 15). La invitació a treballar, com a complement de l'obra de la creació, és la vocació originària de cada dona i de cada home. Amb raó, doncs, sant Josepmaria podia afirmar de qualsevol feina honrada que ***«es tracta d'un mitjà necessari que Déu ens confia aquí a la terra, dilatant-nos els dies i fent-nos partícips del seu poder creador,***

***perquè ens guanyem el pa i collim
ahora fruits per a la vida eterna
(Jn 4, 36)»(Amics de Déu, 57).***

D'aquesta manera ens convidava a descobrir de nou Déu, tant en les feines importants com en les ocupacions quotidianes, que poden esdevenir fonament sòlid per a la santedat personal.

Aquesta dimensió originària del treball és la raó més profunda del dret de tothom a tenir una ocupació professional que li permeti de viure i d'atendre les necessitats de la família. Malauradament, en les circumstàncies actuals, molts països pateixen la plaga de la desocupació, que causa tantes preocupacions i incomoditats a innumbrables famílies. Preguem per les autoritats civils i pels responsables de la vida pública, en tots els nivells, perquè, il·luminats per la Saviesa divina, sàpiguen trobar i posar en pràctica les mesures idònies per fer sortir de

l'actual crisi les seves respectives nacions, respectant plenament la dignitat de la persona i el bé comú. Confiem aquesta intenció a Déu per intercessió de sant Josepmaria, apòstol de la santificació del treball.

La segona lectura ens recorda, amb paraules de sant Pau, que els cristians som fills de Déu, guiats per l'Esperit Sant. L'Apòstol treu, d'aquesta afirmació, una conseqüència immediata: *no heu rebut un esperit d'esclaus que us faci tornar a caure en el temor, sinó l'Esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abba, Pare!»* (Rm 8, 15).

Pau té present les pors i les angoixes de la societat del seu temps, sotmesa a poders múltiples, malignes en gran part, característics de l'antic paganisme. És per això que, com explica Benet XVI en una de les seves encícliques, aquells pobles vivien immersos en la por, tot i tenir molts

déus; **«però els seus déus -comenta el Papa- s'havien demostrat incerts i dels seus mites contradictoris no sorgia cap esperança. Malgrat els déus, estaven "sense Déu" i, per tant, es trobaven en un món fosc, davant un futur ombrívol»**(*Spe salvi* 2).

Els cristians, al contrari, com a fills de Déu, saben que tenen un futur lluminós. **«No és que coneguim els detalls d'allò que els espera - prossegueix el Sant Pare-, però saben que la seva vida, en conjunt, no acaba en el buit. Només quan el futur és cert com a realitat positiva, es fa suportable també el present»**(*Íbid.*)

Aquesta gran meravella de la nostra fe hauria de omplir-nos de valentia, germanes i germans estimadíssims, per afrontar amb confiança en Déu i serenitat les dificultats que es presenten en la nostra existència,

també aquelles que es deriven de l'actual crisi econòmica i de la manca de feina.

A l'Evangelí hem contemplat, un cop més, el gran prodigi de la primera pesca miraculosa. Des del punt de vista humà, l'ordre de Jesús -llançar les xarxes en ple dia, després d'una nit infructuosa- semblava inútil i absurda. A més, Pere i els altres eren pescadors de professió: coneixien bé l'ofici i les zones més amagades del llac de Tiberíades no guardaven secrets per a ells. Tanmateix, obeeixen: *in verbo autem tuo laxabo retia* (Lc 5, 5), sobre la teua paraula llançaré les xarxes. No us causa meravella la fe de Simó Pere? També nosaltres tenim necessitat de fe per fer front a les vicissituds de la nostra existència.

D'aquí a pocs mesos, l'octubre, començarà l'Any de la Fe convocat pel Papa. Com ens preparem? Fem

actes explícits d'aquesta virtut abans de rebre el sagrament de la Confessió o de la Comunió? Ens adrecem a Déu amb fe en la pregària, davant de les obligacions diverses pròpies d'una vida plena d'ocupacions professionals? ¿Mirem d'apropar al Senyor les persones estimades, els amics, els companys d'estudi o de feina? No oblidem -perquè és veritat- que Déu vol servir-se de cadascuna i de cada un de nosaltres perquè els altres el coneguin, el tractin i l'estimin.

Mireu que la fe obre totes les portes de bat a bat i mostra horitzons que semblaven tancats. Aquest és l'ensenyament del passatge evangèlic. Obeint al mandat del Senyor, Pere i els seus companys van llançar les xarxes. Jesucrist ens convida també a nosaltres a santificar-nos en totes les circumstàncies corrents de la vida i a

llançar les xarxes de l'apostolat en el mar del món.

Mons. Xavier Echevarría //
L'Osservatore Romano

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/article/la-crisi-laboral-i-els-fills-de-deu/> (21/06/2025)